

פסוקי דזמרה AS PART OF שירת הים

Tracing how שירת הים became a part of פסוקי דזמרה is a bit like putting together a puzzle in which the last piece appears to be missing. We can explain why we recite שירת הים in תפלת שחרית. But it is difficult to explain why it is recited as part of פסוקי דזמרה.

We know that שירת הים played a role in the בית המקדש as the following גמרא attests: ראש השנה לא', א'—במנחתא דשבתא מה היו אומרים? אמר רבי יוחנן: אז ישיר (שמות טו', א') ומי כמוך ואז ישיר (במדבר כא', יז). איבעיא להו: הני כולהו בחד שבתא אמרי להו או דלמא כל שבתא ושבתא אמרי חד? תא שמע, דתניא, אמר רבי יוסי: עד שהראשונה אומרת אחת שניה חוזרת שתיים, שמע מינה: כל שבתא ושבתא אמרי חד, שמע מינה.

We know that after the destruction of the בית המקדש two customs developed concerning שירת הים. Eliezer Levy in his book חז"ל, ארץ ישראל יסודות התפלה relates that in חז"ל, as part of their effort to preserve the practices of the בית המקדש, instituted the custom to recite שירת הים as part of תפלת שחרית. The בני תשובה relates a מחזור ויטרי from בני חרבן in which they confirm that it had been their tradition to recite שירת הים since רומא פסוקי דזמרה as part of שירת הים²⁷ and that they recited שירת הים as part of פסוקי דזמרה:

ושנהיגו רבותי לאומרה יען כי הזמירות חובה היה עלינו לאומרה בכל יום דא"ר יוסי יהי חלקי מגומרי הלל בכל יום. ומסקנא כי קאמרי בפסוקי דזמרה. ולפיכך תיקנו רבותינו לומר עמהם זו השירה שהיא על מפלת אויבינו. ולתת שבח למפליא פלאות ולברך את שמו לפניהם ולאחריהם. לפניהם ברוך שאמר. ולאחריהם ישתבח.

From a תשובה by רב נוטראני we learn that in חז"ל, בבבל were aware of the custom to recite שירת הים as part of תפלת שחרית but chose not to accept it¹. According to Levy, in its place חז"ל added abbreviated versions of the שירת הים to the ברכות קריאת שמע both in תפלת מעריב and in תפלת שחרית. The following represents those additions:

- מי כמכה באלים ה' מי כמכה נאדר בקדש נורא תהילות עשה פלא. שירה חדשה שבחו גאולים לשמך על שפת הים יחד כולם הודו והמליכו ואמרו: ה' ימלוך לעולם ועד.
- מי כמכה באלים ה' מי כמכה נאדר בקדש נורא תהילות עשה פלא. מלכותך ראו בניך בוקע ים לפני משה זה א—לי ענו ואמרו: ה' ימלוך לעולם ועד.

The reason given by the בני רומא for including שירת הים within פסוקי דזמרה is: שהיא

27. The full references were provided in Newsletter Vol. 2 No. 9 in the footnote from Rabbi Moshe Heisler ע"ה.

על מפלת אויבינו. Does that reason overcome the following objection:

ובשירי דוד נהללך: ברוך שאמר ברכה does not fit into the theme of the שירת הים

That objection became the basis for the custom to recite שירת הים after ישתבח but

before ברכות קריאת שמע. The רמב"ם confirms that practice:

הלכות תפילה ונשיאת כפים פרק ז הלכה יג-יש מקומות שנהגו בהן לקרות בכל יום אחר שמברכין ישתבח שירת הים ואחר כך מברכין על שמע, ויש מקומות שקורין שירת האזינו, ויש יחידים שקורין שתי השירות הכל לפי המנהג.

The רמב"ם does not indicate that he was aware of the custom to recite שירת הים as part of פסוקי דזמרה. The ספר העיתים and the ספר האשכול were aware of both customs and voiced their opinions as to which custom was preferable:

• ספר העיתים סימן קע-לאחר שמשלים את המזמור אומר פסוקי דזמרה כמו בחול וחותר בתריהו ישתבח ואח"כ אומר ויושע. והכי שפיר למיחתם על פסוקי דזמרה מקמי דליפתח השירה וכדכתבין בהלכות ברכות. ואע"ג דנהג עלמא דלא למיחתם על פסוקי דזמרה אלא לאחר השירה ולאחר שאומר נשמת כל חי ואילו פיננו וכו' ואנן חזי לן דהאי מנהגא לאו דווקא אלא שפיר דמי למיחתם על פסוקי דזמרה לאלתר ישתבח ואח"כ אומר השירה ונשמת כל חי ואילו פיננו.

• ספר האשכול הלכות פסוקי דזמרה דף ו עמוד א-היה מן הדין לומר ישתבח אחר כל הנשמה שהוא סוף פסוקי דזמרה, אלא שנהגו להוסיף פסוקים אחרים ולך ה' הגדולה שהן משירי דוד. ועוד מוסיפין לומר השירה, והמנהגות כך נוהגין. והמנהג המחזור מכל אלו לומר ישתבח אחר ועתה ה' אלהינו מודים אנחנו לך ומהללים לשם תפארתך שהן שירי דוד, על כן טוב לומר עליהן ישתבח. ואחר כך יאמרו אתה הוא ה' לבדך וכו' עד סוף כל השירה.

The following attempt to explain why we recite שירת הים as part of פסוקי דזמרה:

- טור-א"ה-סימן נא'-ובתקון הגאונים יש נוהגין לומר ויברך דוד את ה' לעיני כל הקהל עד ומהללים לשם תפארתך כאשר הוא בספר דברי הימים ויברכו שם כבודך עד שירת הים כאשר הוא בספר עזרא ושירת הים. והטעם לפי שכל אותם ט"ו לשונות של שבח הסדורים בברכת ישתבח דורש במכילתין מתוך שירת הים ומתוך אותן פסוקים של ויברך דוד.
- סידור עבודת ישראל-תקנו לומר ויושע ושירת הים לזכור יציאת מצרים בכל יום כמו שכתוב: למען תזכור את יום צאתך מארץ מצרים כל ימי חייך. וכן המנהג בכל תפוצות ישראל, רק בתשעה באב דולגין אותה בני מנהג ספרד ואומרים במקומה שירת האזינו.

Perhaps we can resolve the issue by broadening the definition of שירי דוד to include any song that was sung in the בית המקדש. We recite the שירה hoping that the של רבוננו של בית המקדש rebuilds the בית המקדש so that these songs will again be sung in the בית המקדש.

לעליית נשמת הרב שלמה דוד בן חיים ברוך מרדכי שהלך לעולמו ט' חשוון

TRANSLATION OF SOURCES

ראש השנה לא, א -At the afternoon sacrifice of Sabbath, what did they say? R. Johanan said: Oz Yashir (Shemot 15, 1) , OoMiKamochah and Oz Yashir (Bamidbar 21, 17). The question was raised: Were all these portions said on each Sabbath or was only one said on every Sabbath? Come and hear, since it has been taught: R. Jose said: By the time the first of these sections has come round once, the second has come round twice. This shows that each Sabbath one portion was said: and this may be taken as proved.

מחזור ויטרי תשובה בני רומא -Our forefathers had a custom to recite the Shira because reciting songs is an obligation each day. This rule was taught by Rabbi Yosi who said: may I be among those who complete Hallel each day. This was explained to mean that one should recite Pseukei D'Zimra each day. Our Sages instituted the practice to recite the Shira for the reason that the Shira describes the downfall of our enemies and is an opportunity to give praise to He who performs great miracles. It is placed in a part of the prayers which are opened and closed with a blessing. It opens with Baruch Sh'amar and closes with Yishtabach.

רמב"ם הלכות תפילה ונשיאת כפים פרק ז הלכה יג -There are places where the custom is to recite each day Shirat Hayam after Yishtabach and then they recite Shma. There are other places where the custom is to read the song of Haazeinu (Devarim 32, 1) and there are individuals who have the custom to recite both Shirat Hayam and Shirat Haazeinu.

ספר העיתים סימן קע -After completing the Mizmor, we recite Pseukei D'Zimra as on a weekday and end that section by reciting Yishtabach. Then we recite Va'Yosha. It is preferable that we complete Pseukei D'Zimra before reciting the Shira as I wrote in the Halachot of Brachot. Although most of the public does not complete Pseukei D'Zimra until after reciting the Shira and after reciting Nishmat, it is my opinion that how the public conducts itself in this matter is not definitive. It is preferable to complete Pseukei D'Zimra with Yishtabach and to then recite the Shira and Nishmat.

ספר האשכול הלכות פסוקי דזמרה דף ו עמוד א -Rightfully Yishtabach should be recited immediately after Kol HaNishama which represents the end of Pseukei D'Zimra. However, it became the custom to recite additional verses which are also considered songs of King David and to recite the Shira. The better practice is to recite Yishtabach after reciting the verse that ends with OO'Mihalilim L'Shaim Tifartecha which is part of a song composed by King David. That is why it is good to recite Yishtabach immediately thereafter. And to then recite Ata Hoo Hashem LiVadecha until the end of the Shira.

'טור-א"ה-סימן נא'-It was an innovation instituted by the Gaonim to recite VaYivarech Dovid from Chronicles and VaYivarchu Shem Kvodecha taken from the Book of Ezra and then Shirat Hayam. These sections were added because the 15 words of praise that are included in Yishtabach were derived according to the Midrash Michilta from the Shirat Hayam and from the verses within Vayivarech Dovid.

ל-סידור עבודת ישראל-They instituted the practice of reciting VaYosha and Shirat Hayam as a daily remembrance of the exodus from Egypt as the verse reads: so that you may remember your leaving Egypt all of your days. That is the custom in all parts of the Jewish community except that on Tisha B'Av those who follow the Minhag Sepharad omit it and recite in its place: Shirat Haazeinu.

SUPPLEMENT

מסכת ראש השנה-דף לא'-א'-תניא, רבי יהודה אומר משום רבי עקיבא: בראשון מה היום אומרים - (תהלים כד) לה' הארץ ומלואה, על שם שקנה והקנה ושליט בעולמו. בשני מה היום אומרים (תהלים מח) גדול ה' ומהלל מאד, על שם שחילק מעשיו ומלך עליהן. בשלישי היום אומרים (תהלים פב) אלהים נצב בעדת אל, על שם שגילה ארץ בחכמתו והכין תבל לעדתו, ברביעי היום אומרים (תהלים צד) אל נקמות ה' - על שם שברא חמה ולבנה, ועתיד ליפרע מעובדיהן. בחמישי היום אומרים (תהלים פא) הרנינו לאלהים עוזנו - על שם שברא עופות ודגים לשבח לשמו. בששי היום אומרים (תהלים צג) ה' מלך גאות לבש - על שם שגמר מלאכתו, ומלך עליהן. בשביעי היום אומרים (תהלים צב) מזמור שיר ליום השבת - ליום שכולו שבת. אמר רבי נחמיה: מה ראו חכמים לחלק בין הפרקים הללו? אלא: בראשון - שקנה והקנה ושליט בעולמו. בשני - שחילק מעשיו ומלך עליהם, בשלישי - שגילה ארץ בחכמתו והכין תבל לעדתו, ברביעי - שברא חמה ולבנה ועתיד ליפרע מעובדיהן, בחמישי - שברא עופות ודגים לשבח לשמו, בששי - שגמר מלאכתו ומלך עליהם, בשביעי - על שם ששבת. וקמפלגני בדרב קטינא. דאמר רב קטינא: שיתא אלפי שני הוה עלמא וחד חרוב, שנאמר (ישעיהו ב) ונשגב ה' לבדו ביום ההוא. (אמר אביי) (מסורת הש"ס: [אביי אמר]): תרי חרוב, שנאמר (הושע ו) יחינו מימים. במוספי דשבתא מה היו אומרים? אמר רב ענן בר רבא אמר רב: הזי"ו ל"ך (פרשת האזינו). ואמר רב חנן בר רבא אמר רב: כדרך שחלוקים כאן - כך חלוקין בבית הכנסת. במנחתא דשבתא מה היו אומרים? אמר רבי יוחנן: אז ישיר ומי כמוך ואז ישיר. איבעיא להו: הני כולהו בחד שבתא אמרי להו. או דלמא כל שבתא ושבתא אמרי חד? תא שמע, דתניא, אמר רבי יוסי: עד שהראשונה אומרת אחת - שניה חוזרת שתיים, שמע מינה: כל שבתא ושבתא אמרי חד, שמע מינה. אמר רב יהודה בר אידי אמר רבי יוחנן: עשר מסעות נסעה שכינה, מקראי. וכנגדן גלתה סנהדרין, מגמרא. עשר מסעות נסעה שכינה, מקראי: מכפרת לכרוב, ומכרוב לכרוב ומפתן, וממפתן לחצר, ומחצר למזבח, וממזבח לגג, ומגג לחומה, ומחומה לעיר, ומעיר להר, ומחר למדבר, וממדבר עלתה וישבה במקומה - שנאמר (הושע ה) אלך אשובה אל מקומי. מכפרת לכרוב, מכרוב לכרוב, ומכרוב למפתן - דכתיב (שמות כה) ונועדתי [לך שם ודברתי] אתך מעל הכפרת, וכתיב (שמואל ב כ"ב) וירכב על כרוב ויעף, וכתיב (יחזקאל ט) וכבוד אלהי ישראל נעלה מעל הכרוב אשר היה עליו אל מפתן הבית. וממפתן לחצר - דכתיב (יחזקאל י) וימלא הבית את הענן והחצר מלאה את נגה כבוד ה'. מחצר למזבח - דכתיב (עמוס ט) ראיתי את ה' נצב על המזבח, וממזבח לגג - דכתיב (משלי כא) טוב לשבת על פנת גג, מגג לחומה - דכתיב (עמוס ז) והנה ה' נצב על חומת אנך. מחומה לעיר - דכתיב (מיכה ו) קול ה' לעיר יקרא, ומעיר להר - דכתיב (יחזקאל יא) ויעל כבוד ה' מעל תוך העיר ויעמד על ההר אשר

מקדם לעיר, ומהר למדבר - דכתיב (משלי כא) טוב שבת בארץ מדבר. וממדבר עלתה וישבה במקומה - דכתיב (הושע ה) אלך אשובה אל מקומי וגו'. אמר רבי יוחנן: ששה חדשים נתעכבה שכינה לישראל במדבר, שמא יחזרו בתשובה. כיון שלא חזרו אמר: תיפה עצמן, שנאמר (איוב יא) ועיני רשעים תכלינה ומנוס אבד מנהם ותקותם מפח נפש. וכנגדן גלתה סנהדרין, מגמרא: מלשכת הגזית להנות, ומחנות לירושלים, ומירושלים ליבנה, ומיבנה לאושא, ומאושא ליבנה, ומיבנה לאושא, ומאושא לשפרעם, ומשפרעם לבית שערים, ומבית שערים לצפורי, ומצפורי לטבריא. וטבריא עמוקה מכולן, שנאמר (ישעיהו כט) ושפלת מארץ תדברי. רבי אלעזר אומר: ששת גלות, שנאמר (ישעיהו כו) כי השח יושבי מרום קריה נשגבה ישפילנה ישפילה עד ארץ יגיענה עד עפר. אמר רבי יוחנן: ומשם עתידין ליגאל, שנאמר (ישעיהו נב) התנערי מעפר קומי שבי.

It has been taught: R. Judah said in the name of R. Akiba: On the first day [of the week] what [psalm] did they [the Levites] say? [The one commencing] The earth is the Lord's and the fulness thereof,² because He took possession and gave possession³ and was [sole] ruler in His universe.⁴ On the second day what did they say? [The one commencing], Great is the Lord and highly to be praised,⁵ because he divided His works⁶ and reigned over them like a king.⁷ On the third day they said, God standeth in the congregation of God,⁸ because He revealed the earth in His wisdom and established the world for His community.⁹ On the fourth day they said, O Lord, Thou God, to whom vengeance belongeth,¹⁰ because He created the sun and the moon and will one day punish those who serve them. On the fifth day they said, Sing aloud to the God of our strength,¹¹ because He created fishes and birds to praise His name.¹² On the sixth day they said, The Lord reigneth, He is clothed in majesty,¹³ because He completed His work and reigned over His creatures. On the seventh day they said, A psalm a song for the Sabbath day,¹⁴ to wit, for the day which will be all Sabbath.¹⁵ Said R. Nehemiah: What ground had the Sages¹⁶ for making a difference between these sections?¹⁷ No. On the first day [the reason for the psalm said is] because He took possession and gave possession and was [sole] ruler in His world; on the second day because He divided and ruled over them; on the third day because He revealed the earth in His wisdom and established the world for His community; on the fourth day, because He created the sun and the moon and will one day punish those who serve them; on the fifth day because He created birds and fishes to praise His name; on the sixth day because He completed His work and

(1) And therefore was said in spite of the doubt.

(2) Ps. XXIV, 1.

(3) To the sons of men (Rashi), cf. Ps. CXV, 16. Maharsha: He made something which could subsequently be acquired, as it says, Who shall go up in the Mount of the Lord etc.

(4) I.e., without angels, who were created on the second day.

(5) Ps. XLVIII, 2.

(6) I.e., the upper and lower worlds.

(7) This apparently means, reigned over the lower world from the heavens, referred to in the psalm as beautiful in elevation in the city of a great king. R. Hananel: Thus did He set aside Jerusalem to become the city of our God, the mountain of his holiness

(8) Ps. LXXXII.

(9) Cf. Gen. I, 9.

(10) Ps. XCIV.

(11) Ps. LXXXI, 2.

(12) I.e., to manifest His glory.

(13) Ps. XCIII.

(14) Ps. XCII.

(15) When God shall be alone, between the end of the world and the resurrection of the dead (Rashi).

(16) Var. lec., R. Akiba, who in any case is meant.

(17) Viz., the psalms for the first six days, all of which they take to refer to the past, and that for the seventh day, which they take to refer to the future.

sight are but as yesterday; v. Sanh. 97a.reigned over His creatures; on the seventh day, because He rested. The point at issue between them¹⁸ is whether to accept or not the dictum of R. Kattina; for R. Kattina said: The world is to last six thousand years, and one thousand it will be desolate, as it says, And the Lord alone shall be exalted in that day.¹⁹ Abaye, however, said: It will be desolate two thousand, as it says, After two days He will revive us.²⁰

At the additional sacrifice of Sabbath what did they say? R. Anan²¹ b. Raba said in the name of Rab: Hazyw Lak.²² R. Hanan b. Raba said also in the name of Rab: As these sections are divided here, so they are divided [when read on Sabbath] in the synagogue.²³ At the afternoon sacrifice of Sabbath what did they say? R. Johanan said: Then sang,²⁴ and Who is like thee,²⁵ and Then sang.²⁶

The question was raised: Were all these portions said on each Sabbath, or was only one said on every Sabbath? Come and hear, since it has been taught: R. Jose said: By the time the first of these sections²⁷ has come round once, the second has come round twice.²⁸ This shows that each Sabbath one portion was said: and this may be taken as proved. R. Judah b. Idi said in the name of R. Johanan: The Divine Presence [so to speak] left Israel by ten stages²⁹ this we know from references in Scripture and the Sanhedrin correspondingly wandered to ten places of banishment³⁰ this we know from tradition. The Divine Presence left Israel by ten stages this we know from references in Scripture it went] from the Ark-cover to the Cherub³¹ and from the Cherub to the threshold [of the Holy of Holies], and from the threshold to the court, and from the court to the altar,³² and from the altar to the roof [of the Temple], and from the roof to the wall, and from the wall to the town, and from the town to the mountain, and from the mountain to the wilderness, and from the wilderness it ascended and abode in its own place,³³ as it says, I will go and return to my place.³⁴ From the Ark-cover to the Cherub³⁵ and from the Cherub to the threshold, as it is written, And there will I meet with thee . . . from above the ark-cover,³⁶ and it is written, And the glory of the Lord was gone up from the cherub whereupon it was to the threshold of the house.³⁷ And from the threshold to the

(18) R. Akiba and R. Nehemiah.

(19) Isa. II, 11. A day of God is reckoned as a thousand years, on the basis of Ps. XC, 4, For a thousand years in thy

(20) Hos. VI, 2. Cf. p. 146, n. 11, R. Nehemiah holds with Abaye, and therefore cannot refer to this period as a Sabbath day.

(21) Var. lec. Hanan.

(22) Mnemonic (lit., the splendour of thine.) I.e., Ha'azinu, (give ear), Zekor, (remember), Yarkibehu (He made him ride), Wayar (and he saw), Lule (but that), Ki (when), the first words of verses 1, 7, 13, 19, 27 and 36 in Deut. XXXII, the Song of Ha'azinu.

(23) I.e., the divisions of the sidra are at the same verses.

(24) The song of Moses, Ex. XV, up to v. 9.

(25) The rest of the song of Moses.

(26) The song of the well, Num. XXI, 17ff

(27) I.e., Ha'azinu.

(28) Because the first had six portions and the second three.

(29) Lit., made ten journeys, before the destruction of the first Temple.

(30) Before and after the destruction of the second Temple.

(31) The text here incorrectly inserts, and from one cherub to the other.

(32) Of sacrifice.

(33) I.e., heaven.

(34) Hos. V, 15.

(35) The text here incorrectly inserts, and from one cherub to the other.

(36) Ex. XXV, 22. This shows that the original abode of the Shechinah was over the ark-cover. The text here inserts, and it is written, And he rode upon a cherub and did fly (II Sam. XXII, 11), which is omitted by Rashi.

(37) Ezek. IX, 3, describing the departure of the divine glory from the Temple.

court, as it is written, And the house was filled with the cloud, and the court was full of the brightness of the Lord's glory,³⁸ From the court to the altar, as it is written, I saw the Lord standing on the altar.³⁹ And from the altar to the roof, as it is written, It is better to dwell it, a corner of the housetop [than in a house in common with a contentious woman].⁴⁰ From the roof to the wall, as it is written, Behold, the Lord stood by a wall made by a plumbline.⁴¹ From the wall to the town, as it is written, The voice of the Lord crieth unto the city.⁴² And from the city to the mountain, as it is written, And the glory of the Lord went up from the midst of the city and stood upon the mountain which is on the east side of the city.⁴³ And from the mountain to the wilderness as it is written, It is better to dwell in a desert land [than with a contentious woman].⁴⁴ And from the wilderness it went and abode in its own place, as it is written, I shall go and return to my place until they acknowledge their guilt.⁴⁵

R. Johanan said: The Divine Presence tarried for Israel in the wilderness six months in the hope that they would repent. When [it saw that] they did not repent, it said, Let their soul expire, as it says, But the eyes of the wicked shall fail and they shall have no way to flee and their hope shall be the expiry of the soul.⁴⁶

Correspondingly the Sanhedrin wandered to ten places of banishment, as we know from tradition, from the Chamber of Hewn Stone⁴⁷ to Hanuth,⁴⁸ and from Hanuth to Jerusalem, and from Jerusalem to Jabneh,⁴⁹

(38) Ibid. X, 4.

(39) Amos IX, I. These words were spoken long before the destruction of the Temple, but they are taken by the Talmud as prophetic.

(40) Prov. XXI, 9. These words are put by the Talmud in the mouth of the Shechinah, the contentious woman being the idol which was placed in the Temple.

(41) Amos VII, 7. Cf. supra n. 8.

(42) Micah VI, 9. Cf. supra n. 8.

(43) Ezek. XI, 23.

(44) Prov. XXI, 19. Cf. supra n. 9.

(45) Hos. V, 15.

(46) Job. XI, 20.

(47) [Lishkath ha-Gazith in the inner court of the Temple, v. J.E. XII, p. 576].

(48) Lit., shop bazaar, to which the Sanhedrin removed when they ceased to judge capital cases. [Hanuth was a place on the Temple Mount outside the Chamber of Hewn Stone. Derenbourg, Essai p. 467, identifies it with the Chamber of the Sons of Hanan (a powerful priestly family, cf. Jer. XXXV, 4) mentioned in J. Pe'ah 1,5.]

(49) Jamnia, in Judea. This was in the time of R. Johanan b. Zaccai.

Talmud - Mas. Rosh HaShana 31b

and from Jabneh to Usha,¹ and from Usha [back] to Jabneh, and from Jabneh [back] to Usha, and from Usha to Shefar'am,² and from Shefar'am to Beth She'arim, and from Beth She'arim to Sepphoris, and from Sepphoris to Tiberias;³ and Tiberias is the lowest-lying of them all,⁴ as it says, And brought down thou shalt speak out of the ground.⁵ R. Eleazar says: There were six banishments, as it says, For he hath brought down them that dwell on high, the lofty city, laying it low, laying it low even to the ground, bringing it even to the dust.⁶ Said R. Johanan: And from there they are destined to be redeemed, as it says, Shake thyself from the dust, arise.⁷

(1) This was in the time of Rabban Gamaliel II.

(2) The last three in the time of R. Simeon b. Gamaliel. [The Sanhedrin met at Usha mostly after the Hadrianic persecutions, and apparently ceased functioning during the reign of Verus, and re-established in Shefar'am under Marcus Aurelius; v. Horowitz, Palestine, p. 34.]

(3) The last three were in the time of Rabbi.

(4) Being on Lake Galilee below sea-level. This is a figurative way of saying that at Tiberias the authority of the Sanhedrin sank to its lowest level.

(5) Isa. XXIX, 4.

(6) Ibid. XXVI, 5. The six are (i) he hath brought down, (ii) laying it low, (iii) laying it

(7) Zech. IX, 14.